

[Indenrigsministeren.]

større Betydning for den Prisregulering, det ærede Medlem lyser efter, end baade det ærede Medlems Optattelse af Sagen og min Indflydelse paa den, hvis jeg overhovedet havde nogen. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at besvare disse Spørgsmaal paa anden Maade, og det er ogsaa mit Haab, at det maa være tilfredsstillende.

Jeg slutter med at gentage, hvad jeg allerede har sagt, at hvis dette Lovforslag henvises til Behandling i et Udvalg, er jeg overordentlig rede til med den Hurtighed, som det er muligt i denne Sag at udfolde, at tilvejebringe Oplysninger om, hvorvidt der i de Tilstande, der virkelig findes her i Landet, er en rationel Begrundelse for det Lovforslag, det ærede Medlem har fremsat. Jeg vilde meget have ønsket — og det vilde have styrket det ærede Medlem i hans Virksomhed for denne Sag —, at han selv havde besiddet saadanne positive Oplysninger og ikke bygget sit Forslag udelukkende paa løse Formodninger. Men, som sagt, kommer det i Udvalg, skal jeg bidrage til, at Grundlaget for en virkelig Behandling af Sagen kan blive tilvejebragt.

Rahbek: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard spurgte om Skrivelsen fra Sogneraadsforeningerne. Jeg skal sige derom, at naar jeg ikke har omtalt den, er det, fordi den ikke har været tilgængelig for Udvalgets Medlemmer, og jeg har derfor ikke fundet det rigtigt at omtale den, selv om det i og for sig var fristende, naar man kender Indholdet. Naar den ikke allerede er fremlagt i Udvalget, skyldes det bestemte Omstændigheder. Skrivelsen er dateret den 7. Februar, da er den afsendt fra Sogneraadsforeningerne, og selv om man fra Indenrigsministeriets Side har været meget ekspedit med Ekspeditionen, gik der dog et Par Dage. Og saa ved det ærede Medlem jo ogsaa, hvorledes Issituationen har været. Medlemmerne har ikke været samlede siden den Tid. Nu har vi imidlertid Medlemmerne samlede, og nu skal Skrivelsen nok blive forelagt i Udvalget. Saa kan vi jo diskutere dens Indhold. Og der skal ogsaa nok blive Lejlighed til at diskutere Brændselsituationen, og hvad andet der kan være. For øvrigt kan jeg give det ærede Medlem den Forhaandsmeddelelse, at nu regner det i Jylland, saa der er jo Haab om, at der kan komme en Lettelse i Forholdene.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rahbek, at det er jo ganske ejendomme-

ligt, at nu kan man ikke hjælpe de gamle og Invaliderne her i Landet mere, fordi der er andre nødlidende, fordi der er andre Menne-ker, der har det fattigt; det vil være at gøre Uret mod disse fattige, hvis man hjælper de gamle og Invaliderne. I samme Øjeblik som det ærede Medlem gør en saadan Tankegang gældende, ved han jo udmærket godt, at man i et andet Udvalg ligger og forsøger paa at ødelægge Hjelpekasseloven, forsøger paa netop at tage den Hjælp bort, som alle disse mange andre Men-nesker, der nu ligger hans Hjerte saa nær, skulde hjælpes med. Saadan kan man dog ikke tale; man kan dog ikke baade blæse og have Mel i Munden. Man kan dog ikke stille de alleryderst fattige op og sige: Dér kan I se, hvor de gamle har det bedre end I, dér kan i se, hvor Invaliderne har det bedre, saa uforskammede er Socialdemokraterne, at de kommer og forlanger mere Hjælp til de gamle og Invaliderne, og det er dog jer, der trænger — og saa samtidig ødelægge den Hjelpekasse, som disse daarligt stillede Mennesker skulde hjælpes igennem. Det kan man nu en Gang ikke gøre.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Rahbek, at jeg inderst inde nærer Tvivl om, at det er nødvendigt. Nej, jeg var overbevist om, at det var nødvendigt allerede ved Vinterens Begyndelse, da vi forelagde det tekniske Brændselsforslag. Det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at Begrundelsen for, at Forslaget i det hele taget kommer frem paa denne Maade, er jo dette, at han bl. a. ikke har fremmet Udvalgsarbejdet med Hensyn til det andet Forslag, og dette, at man har skudt Sogneraadsforeningerne ind, alt sammen bare for at vinde Tid, for at faa Tiden til at gaa. Men saa kom vi jo ind i en Vinter, som vi ikke har haft Magen til herhjemme, og selv hos de gamle, der har faaet mest Brændsel, der har faaet den største Portion, er denne Portion for længst opbrugt. Jeg skulde mene, at der ikke behøves nogen som helst anden Begrundelse for at fremsætte Lovforslaget end denne, at der ikke findes de gamle, som ikke har opbrugt deres Brændsel, selv om de har faaet Hjælp. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han faar Lejlighed til at komme ud i Landet, meget hurtigt vil erfare, at saaledes er Forholdet.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager var jo inde paa den samme Tankegang: der er saa mange Smaafolk, der lider Nød. Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Vesterager, som ogsaa var Modstander af, at man i denne Lovgivning drog Invaliderne med